

[Alfred Hansen]

slutter, at de ikke engang skal have de nuværende to dyrtidsportioner, og at man fremover ønsker, staten skal indbetale og indefryse samtlige dyrtidsportioner, måske eventuelt helt ophæve dyrtidsreguleringsordningen. Jeg tror også, at arbejdsgiverne, erhvervslivet, er interesseret i at vide, hvordan deres muligheder bliver efter udgangen af 1979.

Mener statsministeren, at erhvervslivet efter i denne periode, hvor man altså har forsøgt at holde omkostningsniveauet nede, at have haft en tænkepause, som har givet dem mulighed for at samle kræfter rent økonomisk, nu bedre ville kunne klare deres forpligtelser, eller ønsker man fra statsministerens side at lægge op til endnu et indgreb i overenskomstforhandlingerne?

Jeg vil også spørge statsministeren, om ikke han anser det for særdeles sandsynligt, hvis der ikke er skabt klarhed dels om udbetaling af disse dyrtidsportioner, dels om, hvad der skal ske med dyrtidsportionerne efter udløbet af denne overenskomstperiode, at vi må imødesee, at en af arbejdsmarkedets parter – her tænker jeg på lønmodtagerne – når de skal fremsætte overenskomstkrav, vil tage højde for denne usikkerhed og ved overenskomstforhandlingerne stille større lønkrav til arbejdsgiverne, fordi de ikke har sikkerhed for, at de kan regne med at disponere over disse dyrtidsportioner. Jeg synes i allerhøjeste grad, at der er god grund til at tage denne sag helt alvorligt.

Jeg kan måske på den anden side godt forstå, at de parter, som står bag det, ligesom prøver at gøre det til en lille sag, for hvis de accepterer, at det er en stor sag, er det jo sådan set ris til dem selv.

Man kunne ved denne lejlighed have lyst til at lege spåmand. Det er imidlertid en meget trist spådom, jeg må stille i udsigt, nemlig gående ud på, at efter de forhandlinger og de ordførertaler, der har været, vil man, også når denne overenskomstperiode er udløbet, fortsætte med at gribe ind og ophøje mæglingsforslag til lov. Sagt på en anden måde: man giver arbejdsmarkedets parter mulighed for at være enige med folketinget, men hvis ikke de er enige med folketinget, afstikker folketinget retningslinjerne for, hvad der skal ske for arbejdsmarkedets parter.

Jeg må konkludere, at man fortsat ønsker at gribe ind, at man synes, det er en god ordning, og at man må regne med måske ikke

engang at få udbetalt 2 dyrtidsportioner. Måske piller man hele dyrtidsreguleringsordningen ud.

Men vi kan jo ikke gøre andet fra retsforbundets side end påpege disse problemer, hvad vi har gjort med denne forespørgsel, og det har da heldigvis også vist sig, at dagblade og presseorganisationer synes, det er en alvorlig sag, at der fortsat er uklarhed. Jeg tror, de kommende uger og måneder vil forstærke interessen for og kravet om at få klarhed over fremtiden med hensyn til dyrtidsportioner, ATP-fondens midler, ØD ad bagvejen og meget mere.

Melchior (CD):

Kun dette til hr. Alfred Hansen: jeg hører i hvert fald ikke til de ordførere, der har sagt, at det, vi diskuterer i dag, er en lille sag. Tværtimod har jeg ligesom de fleste andre ordførere sagt, at det er en vigtig sag. Men, hr. Alfred Hansen, hellere en lille god sag end en stor dårlig.

Ole Henriksen (SF):

Lige en enkelt bemærkning i anledning af statsministerens svar i første omgang. Jeg ved godt, at statsministeren har for vane ligesom at skøjte lidt let hen over SF og DKP og VS, slå dem i én pulje og så give dem et samlet svar. Men jeg ville da ønske, at statsministeren lige ville svare på det spørgsmål, som jeg stillede i første omgang, nemlig om statsministeren mener, at de øvrige grupper, som man snakkede om, også skulle inddrages i de indkomstpolitiske løsninger fra den 20. august 1976, om det er statsministerens opfattelse, at disse øvrige grupper er inddraget på samme måde, som lønmodtagerne er inddraget, og om disse arbejdsfrie kapitalgevinster har fået den samme skæbne, som lønmodtagerne har fået. Jeg fik ikke svar på det, og jeg vil da godt bede statsministeren om undtagelsesvis at hive SF ud af den treklang, som han plejer at dyrke, og så svare på det spørgsmål, som jeg stillede her.

Jeg fik ikke klart i første omgang sagt, hvordan vi stillede os til retsforbundets dagsordensforslag. Jeg kan meddele her, at vi vil stemme for dette dagsordensforslag, medens vi vil stemme imod det af hr. Maisted stillede ændringsforslag.